

var Værditolden svigtende, da kom dens allersvageste Sider frem, da blev Værditolden netop en Præmie paa det uærlige, ikke gennem Toldloven, men som Følge af, at Menneskene nu en Gang ikke er saa gode, som de bør være, og disse Fænomener er vel kendte rundt omkring, hvor man netop har praktiseret Værditolden under de nuværende Forhold, navnlig under Valutaforholdene. Jeg tror derfor, at det baade havde været ærligt og ogsaa politisk kløgtigt, hvis det ærede Medlem Hr. Borgbjerg den Gang havde sagt, at han vilde være med til ogsaa paa et andet Grundlag at give Industrien, hvad den ønskede.

Hans Rasmussen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden ved denne første Behandling af Toldlovsforslaget til at fremsætte en ganske kort Henstilling, som jeg beder det kommende Udvalg og den højtærede Finansminister om at tage under velvillig Overvejelse. Den Gang den midlertidige Luksustoldlov i Fjor blev forlænget, blev der ved Sagens anden Behandling her i Tinget efter Forslag af den højtærede Finansminister og med Tilslutning af et Flertal her i Salen gennemført en Række Ændringer, hvoraf en enkelt, da den skulde føres ud i Livet, blev ret generende for en ikke ubetydelig Gruppe af erhvervsdrivende her i Landet. Jeg tænker her paa de bornholmske Fiskere, som en Del af Aaret skaffer sig en Indtægt ved Laksefiskeri. Da den nye Luksustoldlov traadte i Kraft, følte de bornholmske Fiskere sig meget stærkt generet af de Bestemmelser, der blev truffet af Toldvæsenet; det forlangtes nemlig i Henhold til Loven og i Henhold til det Cirkulære, der udsendtes, at Fiskerne skulde lade deres Fangst passere Toldstederne; den skulde toldklareres. Det siger sig selv, at saadanne Bestemmelser maatte blive i høj Grad generende for de Folk, der bor rundt omkring paa Øen, hvor der er ikke mindre end 20 Fiskerlejer udenfor de almindelige Toldsteder. Det vil let forstaas, at naar der blev truffet Bestemmelse om, at Fiskerne skulde ilandbringe deres Fangst ved Toldstederne, var det noget, der kom dem meget ubelejligheds. Tilmed kommer de paagældende Fiskere ret ofte i den Tid, de driver dette Bierhverv, som det er for mange, i Land om Natten, paa Tider, da der ikke er Vagt paa Toldstederne. Disse Bestemmelser virkede saaledes ret trykkende, og de paagældende var ganske naturligt i høj Grad utilfredse.

Paa Foranledning af Fiskeriforeningen paa Bornholm og Christiansø blev der indsendt et Andragende til Generaltolddirektoratet, og efter et Par Maaneders Forløb blev der i det allervæsentligste taget Hensyn til dette Andragende, som gik ud paa at opnaa en Del Lempelser i de meget generende Forhold. Efter at dette Andragende et Par Maaneder havde været til Overvejelse, fik man Lov til at nøjes med at afgive Erklæringer paa Blanketter, som faas udleveret hos Toldvæsenet, og for saavidt kan man altsaa sige, at de Ulemper, der oprindeligt i nogle Maaneder var til Stede, i det væsentligste er blevet afhjulpet.

Jeg vil alligevel gerne benytte Lejligheden til nu ved dette Lovforslags første Behandling at henstille til Udvalget og den højtærede Minister, om ikke det var muligt, at man i Lovforslaget ganske ser bort fra den ferske Laks. Jeg har Indtrykket af, at dette ikke betyder noget væsentligt for Statskassen, og hvis man fra nogen Side skulde nære Mistanke om, at de bornholmske Fiskere skulde føle sig fristet til at yde svenske Fiskere, som i en vis Tid af Aaret driver Fiskeri i Nærheden af Bornholm, Assistance med Hensyn til Ilandbringelse af deres Fangst, kan man være ganske rolig. Noget saadant sker ikke; deres egen Interesse vil forbyde dem at yde Hjælp i saa Henseende.

Hvis man ikke ændrer dette Forhold, vil Tingene rimeligvis for øvrigt sikkert udvikle sig paa den Maade, at de udenlandske Fiskere, som skal have deres Fangst toldklareret, arrangerer sig med Opkøberne paa den Maade, at Fangsten omlades enten paa Havet eller i Havnen og gaar til Udlandet, saaledes at Statskassen alligevel ikke faar den Indtægt deraf, som er tiltænkt.

Det forekommer mig — og saaledes ser Fiskerne paa det —, at i en Tid, hvor man paa forskellig Maade yder Støtte til Fiskerierhvervets Fremme, er der noget selvmodsigende, noget uheldigt i, at man samtidig dermed etablerer Foranstaltninger, der virker generende for disse Mennesker under Udførelsen af deres Gerning. Jeg henstiller, at man arrangerer sig saaledes, at danske Fiskere faar Lov til at drive deres Erhverv, uden at de skal have noget med Toldvæsenet at bestille.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.